

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO

- Liturgia Wigilii Paschalnej

Bazylika Katedralna, 31 marca 2018 r.

1. Moi drodzy! Wydarzenia paschalne – poczynając od Mszy Wieczerzy Pańskiej aż do chwili obecnej – karmią nas obficie Bożym słowem oraz licznymi wydarzeniami liturgicznymi, które aktualizują tajemnice naszego odkupienia. Jezus Chrystus jest w nich zawsze obecny jako nasz Pan i Odkupiciel. Jego Boże działanie jest ponadczasowe, którego nie ogranicza historia ani miejsce, ale zawsze skierowane jest ku człowiekowi, a nawet trzeba powiedzieć, że jest wyłącznie dla człowieka. Jakże wymowna jest dzisiejsza symbolika żywiołów, ognia i wody oraz płonącego paschału. Daje nam do zrozumienia, że Bóg w Jezusie Chrystusie w mocy Ducha Świętego płomieniem ognia, strumieniem wody i światłem odradza nas, i wprowadza na bezpieczny szlak życiowej drogi.

Wczesnochrześcijańskie homilie przypominają, że Pan przyszedł do swoich, trzymając w ręku zwycięski oręż krzyża. Ujrzawszy Go, Adam, pełen zdumienia, uderzył się w piersi i zawołał do tych, którzy tam byli: „Pan mój z nami wszystkimi!” I odrzekł Chrystus Adamowi: „I z duchem twoim!” A pochwycając go za rękę, podniósł go mówiąc: „Zbudź się, o śpiący, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus”.

2. Słowo Boże budzi nas z cywilizacyjnego i kulturowego letargu, który ogarnia człowieka uśpionego wolnością i techniką, propozycjami nowej obyczajowości, która przenika wszystkie środowiska: małżeńskie, rodzinne nie pomijając kapłańskich i zakonnych. Nie wolno nam zapominać, kim jesteśmy, że nosimy w sobie obraz samego Boga. Nasze życie w świecie, który jest dobrym dziełem Boga (por. Rdz 1,1-2,2), ma być w nim owocne świadectwem wiary. Wszystkie ograniczenia związane z niedoskonałością naszej natury, oszpeconej skutkami grzechu pierworodnego są możliwe do pokonania. Bóg potrafi wyprowadzić człowieka nie tylko z niewoli – jak ta narodu wybranego z ziemi egipskiej – ale z niewoli każdego poniżenia, nałogu i grzechu (por. Wj 14,15-15,1a). W Bożym działaniu nic nie jest bezcelowe, ale zawsze pełne sensu. Dlatego trzeba słuchać Boga i skłonić ku Niemu uszy swojego serca, szukać Go, ponieważ On zawsze jest blisko człowieka, a Jego łaska ludzkie życie czyni owocne dobrem i pięknem (por. Iz 55,1-11).

W naszym świecie, gdzie cnota cierpliwości zesłała na daleki plan, chcemy mieć wszystko na skinienie ręki. Boga należy zapragnąć niepokojem serca, jak mawiał św. Augustyn. On bowiem ludzkie serce czyni proste i czyste, przywraca radość i umacnia ducha

(por. Ps 51). To, co było niespełnioną tęsknotą ludu Pierwszego Przymierza, Bóg daje nam w obfitości przez Chrystusa w mocy Ducha Świętego przez chrzest święty, dzięki któremu jesteśmy włączani w zmartwychwstanie Pana (por. Rz 6,3-11). Ze zmartwychwstaniem krzyż nie znika z naszego horyzontu i życia Kościoła, ale jest chwalebnym znakiem miłości i zapowiedzią nowej rzeczywistości życia (por. Mk 16,1-7).

3. Drodzy bracia i siostry! Niech dzięki wyznaniu wiary, odnowieniu przyrzeczeń chrzcielnych i otwartości naszego serca, pomnożony w nas dziełem odkupienia kapitał łaski, uczyni nas prawdziwie szczęśliwymi i wiernymi uczniami Jezusa. Jak pisze poeta: *Bóg odrzucił ten kamień jakby nic nie ważył I wstał tak lekko z grobu, że na twarzach straży nie było widać lęku i zdumienia. Może nie zobaczyli nawet, że się świat odmienia Bóg zmartwychwstał* (Ernest Bryll, *Bóg odrzucił ten kamień*).

Nasze doświadczenie Wigilii Paschalnej jest zgoła inne. Wierzymy, że Jezus zmartwychwstał i odmienił świat. W Nim jest nie tylko nasza nadzieja, ale również i pełne sensu życie. Amen.